

Fragment relacji świadka historii

ZOFIA PAWLACZEK

ur.1935, Koziary

Zakres terytorialny i czasowy	Ozierki, Świerdłowsk, Buchara, 1942–1946
--------------------------------------	--

Na uzbeckiej ziemi

W 1942 roku powstawała Armia Andersa. Zapisaliśmy się na wyjazd i nie wiedzieliśmy, gdzie my jedziemy. Podróż w nieznane. Zawieźli nas do Azji Środkowej. Brat zachorował na odrę w Świerdrowsku. Tato poszedł z nim do szpitala i już nie wrócił. Już go do dziś dnia nie widzę i nie wiem, gdzie jest pochowany. Ani brat, ani ojciec. A ja z dziadkiem i babcią pojechaliśmy dalej, i ciocia też. Ona jest teraz w Stanach Zjednoczonych. Później ciocię wzięli do wojska do Armii Andersa. A ja zostałam sama. I jakaś znajoma, widocznie znała babcię, miała się mną opiekować. Ona miała córkę Lodzię. I tą znajomą zabrali do więzienia, bo ona nie chodziła do pracy do kołchozu. I ja z tą Lodzią zostałam. Parę dni myśmy były same. Ta Lodzia była młodsza ode mnie. Później przyszli Uzbegy i mnie zabrali. Byłam u nich tak jak ich dziecko. Oni mną się dobrze opiekowali. Źle tam nie miałam u nich. Dopiero później Żyd polski zauważył, że ja nie jestem Uzbeczka. I mówi: *Ja cię zaprowadzę do Polaków*. No i zaprowadził mnie do polskiego domu dziecka. Tam byłam do 1946 roku.

Data i miejsce nagrania	27 czerwca 2018, Dzierżoniów
Rozmawiał/a	Damian Kapinos
Redakcja	Jadwiga Horanin
Prawa	Forum Dialogu Między Kulturami